

Sygn. akt: SD 43/12

POSTANOWIENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Dnia 6 kwietnia 2016 roku

Śląski Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego KIDP w Katowicach
w następującym składzie:

1. Przewodniczący	-	doradca podatkowy
Zbigniew Błaszczyk
2. Sędzia	-	doradca podatkowy
Edyta Klimek
3. Sędzia	-	doradca podatkowy
Anna Rajwa

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 6 kwietnia 2016 roku sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych o ukaranie doradcy podatkowego Pana nr wpisu obwinionego o czyny polegające na wystosowaniu do Dyrektora Izby Skarbowej w, za pośrednictwem Naczelnika Urzędu Skarbowego w pisma zawierającego sformułowania ocenne, godzące w powagę urzędu.

Zarzucający czyn stanowi:

- Nienależyte wykonywanie obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 36 ust. 1 Ustawy o doradztwie podatkowym w powiązaniu z art. 3 ust. 2 oraz art. 14 ust. 1, 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych

postanawia na podstawie art. 17 ust. 1 pkt. 6 KPK w związku z art. 79 Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 213 oraz z 2014 r. poz. 768 ze zm.) umorzyć sprawę, sygn. akt SD 43/12

Przewodniczący
Zbigniew Błaszczyk

Sędzia
Edyta Klimek

Sędzia
Anna Rajwa

.....

.....

.....

Uzasadnienie

Przepis art. 79 Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym wskazuje, iż „w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego **stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego**”. Przepis art. 79 Ustawy o doradztwie podatkowym jest generalną normą odsyłającą do Kodeksu postępowania karnego, w przypadkach, gdy Ustawy o doradztwie podatkowym nie określa danej kwestii dotyczącej postępowania dyscyplinarnego. W związku z tym, logiczną konsekwencją na gruncie zaprezentowanego stanu faktycznego wydaje się odwołanie do treści ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (dalej: **k.p.k.**).

W stanie faktycznym sprawy zastosowanie znajdzie przepis art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. – w myśl, którego - „nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy: nastąpiło przedawnienie karalności”. Treść cytowanego przepisu jest o tyle istotna, iż w przeciwieństwie do art. 76 ust. 1 Ustawy o doradztwie podatkowym określa czasowe granice toczącego się postępowania. Biorąc pod uwagę odsyłającą normę zawartą w art. 79 Ustawy o doradztwie podatkowym. należy aprobować stanowisko, w świetle którego art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. ma zastosowanie także do trwającego postępowania dyscyplinarnego przed sądami dyscyplinarnymi KIDP.

W niniejszym przypadku czyn zarzucany doradcy podatkowemu jest *pozostałym występkiem* określonym w art. 101 § 1 pkt 4 k.p.k. i termin przedawnienia będzie wynosił 5 lat. Reasumując, termin przedawnienia zgodnie z art. 101 § 1 k.p.k. będzie zależny od zarzucanego doradcy podatkowemu czynu, za który jest pociągnięty do odpowiedzialności dyscyplinarnej. Taki pogląd koresponduje z wydanym przez Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny postanowieniem z 9 września 2013 r., sygn. akt SDI 26/13 *„w sytuacji gdy zarzucane przewinienie zawodowe zawiera znamiona przestępstwa, **przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie karne.** Jednakże jedynie prawomocny wyrok sądu powszechnego skazując za przestępstwo, którego znamiona zawarte są w zarzucanym przewinieniu zawodowym, jest podstawą ustaleń w postępowaniu dyscyplinarnym, że przewinienie takie zawiera znamiona przestępstwa”*.

Dla pełnego uzasadnienia rozstrzygnięcia sądu należy uznać, iż w przedmiotowej sprawie doradcy podatkowemu zarzuca się przewinienie dyscyplinarne, które **nie stanowi** zbrodni ani występku w rozumieniu kodeksu karnego. Sytuacja taka należy do często spotykanych. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2009 r., sygn. akt SDI 4/09 dokonano ogólnej charakterystyki przewinień dyscyplinarnych –

w orzeczeniu podkreślono, iż „*delikty dyscyplinarne są ustawowo niedookreślone z uwagi na obiektywną niemożność stworzenia katalogu zachowań zagrażających należytemu wykonywaniu obowiązków zawodowych czy zachowaniu godności zawodu*”. W przedmiotowej sprawie doradca podatkowy dopuścił się takiego zachowania, które zagraża należytemu wykonywaniu obowiązków zawodowych, zachowaniu godności zawodu doradcy podatkowego, a jednocześnie nie jest przestępstwem w rozumieniu kodeksu karnego. Biorąc pod uwagę całokształt regulacji prawnych – bezsprzecznie zaistniała **luka prawna**. Wobec tego skład orzekający w niniejszej sprawie uznał za słuszne, posiłkowanie się przepisami kodeksu karnego poprzez ich odpowiednie lub bezpośrednie stosowanie poprzez normę wywiedzioną z ogólnego odwołania do przepisów k.p.k. W tym zakresie należy wskazać wydane przez Sąd Najwyższy postanowienie z 9 września 2013 r., sygn. akt SDI 22/13, dotyczące adwokatury, w którym podkreślono - „*choć odpowiedzialność dyscyplinarna jest odpowiedzialnością typu represyjnego, to nie jest odpowiedzialnością karną w rozumieniu Kodeksu karnego, zatem przepisy tego Kodeksu wprost do postępowania dyscyplinarnego nie mają zastosowania. Mają za to zastosowanie konstytucyjne standardy dotyczące prawa karnego*”.

Zatem, uznając, że obwiniony nie dopuścił się przestępstwa w rozumieniu przepisów art. 7 k.k. , traktując jego działania jako przewinienie dyscyplinarne, to mając na uwadze lukę prawną, i fakt, iż zdarzenie takie ma mniejszą wagę niż przestępstwo, należy uznać, że przyjęcie tych przepisów nie krzywdzi obwinionego.

Podsumowując należy uznać, iż w przedmiotowej sprawie nastąpiło przedawnienie karalności popełnionego czynu.

Przewodniczący
Zbigniew Błaszczak

Sędzia
Edyta Klimek

Sędzia
Anna Rajwa

.....

.....

.....

Pouczenie

Zgodnie z art. 306 § 1 ustawy *Kodeks postępowania karnego* na powyższe postanowienie przysługuje stronom zażalenie. Zażalenie wnosi się do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego za pośrednictwem Sądu Dyscyplinarnego w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia. Uprawnionym do złożenia zażalenia przysługuje prawo przejrzenia akt.